

ERHVERVSANKENÆVNET

Nævnenes Hus * Toldboden 2 * 8800 Viborg * Tlf. 7240 5600 * ean@naevneneshus.dk *
www.naevneneshus.dk

Kendelse af 23. september 2022 (j.nr.: 21/07244).

Lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 15 g, stk. 1 og § 21, stk. 3.

Stadfæstet, at genregistrering i Erhvervsstyrelsens register blev nægtet.

(Finn Møller, Allan Nejbjerg og Steen Mejer).

Kendelse K K/S mod Erhvervsstyrelsen

Ved skrivelse af 11. juni 2021 har advokat A på vegne af K K/S (herefter klager) påklaget Erhvervsstyrelsens afgørelse af 16. maj 2021, hvorved styrelsen har afvist at genregistrere K K/S i styrelsens register, jf. § 21, stk. 3, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder.

Sagens omstændigheder:

Erhvervsstyrelsen har i en af Erhvervsankenævnet indhentet redegørelse af 6. august 2021 over sagens faktiske omstændigheder oplyst følgende:

”Faktiske forhold

K K/S fik i juli 2015 sat en passwordbeskyttelse på registreringer, således at der kun kunne foretages registreringer på virksomheden ved at anvende det pågældende password.

Den 13. marts 2018 blev B, C og D registreret som virksomhedens reelle ejere af den dengang registrerede direktør, E. (Bilag [...])

Den 19. marts 2019 blev det reelle ejerforhold registreret ændret, hvorefter Cs ejerforhold blev registreret som slettet, og Ds ejerforhold blev ændret fra 50 % i ejerskab og stemmerettigheder til 25 % i ejerskab og stemmerettigheder, og Bs reelle ejerskab blev ændret fra 25 % til 75 % i ejerskab og stemmerettigheder. Registreringen blev ligeledes foretaget af E. (Bilag [...])

Den 8. oktober 2020 foretog Erhvervsstyrelsen en kontrol af det reelle ejerforhold i K K/S. Høringsskrivelsen blev sendt til virksomhedens E-boks (bilag [...]). Erhvervsstyrelsen anmodede virksomheden om at redegøre for, hvilke undersøgelser virksomheden havde foretaget for at identificere de reelle ejere, samt at virksomheden indsendte dokumentation for, hvilke forsøg virksomheden havde foretaget for at identificere virksomhedens reelle ejere. Erhvervsstyrelsen gav K K/S en frist til den 5. november 2020 til at indsende redegørelsen og dokumentationen. Styrelsen oplyste endvidere i brevet af 8. oktober 2020, at såfremt det viste sig, at registreringen var mangelfuld, eller der ikke var indsendt tilstrækkelig dokumentation for det reelle ejerskab, kunne virksomheden risikere at blive slettet fra Erhvervsstyrelsens register, jf. LEV § 12, stk. 1, nr. 2 og 3 (nu LEV § 21, stk. 1, nr. 4 og 5).

Da Erhvervsstyrelsen, efter høringsbrevet af 8. oktober 2020, ikke havde hørt tilbage fra K K/S og ikke havde modtaget redegørelsen og dokumentationen, traf Erhvervsstyrelsen den 16. november 2020 afgørelse om at slette virksomheden fra Erhvervsstyrelsens register (bilag [...]). K K/S blev den 16. november 2020 slettet efter LEV § 12, stk. 1, nr. 3 (nu § 21, stk. 1, nr. 5).

Erhvervsstyrelsens blev efterfølgende kontaktet af både K K/Ss tidligere registrerede direktør, F, samt advokat A, vedrørende genregistrering af virksomheden, da virksomheden ikke kendte passwordet og derfor ikke kunne foretage en anmeldelse af genregistreringen. Vedlagt er mailkorrespondancen mellem Erhvervsstyrelsen og K K/Ss registrerede direktør, F, samt virksomhedens advokat, A vedrørende anmodningen om at få passwordet nulstillet inden K K/S den 10. februar 2021 foretog en anmeldelse af genregistrering af virksomheden. (Bilag [...] – [...])

Den 10. februar 2021 modtog Erhvervsstyrelsen en anmeldelse om genregistrering af K K/S fra advokat G. Anmeldelsen var foretaget via en blanketløsning sendt til Erhvervsstyrelsen pr. mail. Da det ikke havde været muligt for K K/S at foretage en anmeldelse af genregistrering via Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning, tillod styrelsen, at K K/S kunne anmelde genregistreringen via en blanketløsning. I forbindelse med anmeldelsen af genregistreringen, foretog Erhvervsstyrelsen ikke en vurdering af, hvorvidt virksomheden tidligere havde været slettet indenfor de seneste 5 år og behandlede derfor anmeldelsen, som om den var modtaget inden lov nr. 642 af 19. maj 2020 trådte i kraft den 1. januar 2021. Ikrafttrædelsen af lov nr. 642 af 19. maj 2020 medførte, at et kommanditselskab, der tidligere havde været slettet indenfor de seneste 5 år, ikke ville kunne genregistreres. (Bilag [...])
- [...])

Vedhæftet anmeldelsen om genregistrering var kopi af pas for den registrerede direktør, F, kopi af et registreringsudskrift fra CVR for K K/S

med Udenrigsministeriets apostille, selskabsdokumenter tilhørende H Limited fra [land] og [område], kopi af pas tilhørende den tidligere registrerede reelle ejer, B, kopi af pas tilhørende den tidligere registrerede reelle ejer, D, selskabsdokumenter tilhørende I Limited fra [land], Ejerbog tilhørende H Limited, samt to aktiecertifikater for H Limited med nr. 7 og 8 tilhørende hhv. D og B, samt en kommanditaktieselskabskontrakt for K K/S. (Bilag [...] – [...])

Den 15 og 26. februar 2021 modtog Erhvervsstyrelsen en mail fra G, som ønskede at få oplyst, hvornår sagen var færdigbehandlet og hvad status var. (Bilag [...] – [...])

Den 10. marts 2021 kontaktede Erhvervsstyrelsen G pr. mail og oplyste, at styrelsen nu havde gennemgået den fremsendte dokumentation og anmodede ligeledes om, at virksomheden indsendte dokumentation for virksomhedens forsøg på at identificere de reelle ejere, jf. LEV § 15 g, stk. 6. Erhvervsstyrelsen gav en frist til den 24. marts 2021 til at indsende dokumentation. (Bilag [...])

Den 12. og 15. marts 2021 anmodede G om, at Erhvervsstyrelsen ringede tilbage til hende, da hun ønskede en uddybning af, hvad der skulle indsendes af dokumentation. (Bilag [...] - [...])

Ved telefonsamtale mellem Fuldmægtig J og G forklarede J, at styrelsen anmodede om, at virksomheden indsendte dokumentation for de forsøg virksomheden havde foretaget for at identificere de reelle ejere og forklarede, at dette fx kunne være henvendelser, som ledelsen havde sendt til de andre virksomheder i ejerkæden i forsøg på at identificere de reelle ejere. (Bilag [...])

Den 23. marts 2021 modtog Erhvervsstyrelsen en mail fra G med virksomhedens dokumentation for forsøg på at identificere de reelle ejere. Vedhæftet i mailen var kopi af to breve dateret den 11. marts 2020 fra F til hhv. I Limited og H Limited, hvor hun anmodede virksomhederne om at oplyse hvem den reelle ejer i K K/S var. Der var ligeledes indsendt kopi af et brev, dateret den 16. marts 2020, fra I Limited til K K/S, hvor det fremgik, at B var den reelle ejer af I Limited. Af brevet fremgik det endvidere, at brevet var leveret i hånden til F, som var den registrerede direktør i K K/S på daværende tidspunkt. Der var ligeledes indsendt et lignende brev fra H Limited, adresseret til K K/S og dateret den 16. marts 2020, hvor det fremgik, at B og D er de reelle ejere i H Limited. Det fremgik ligeledes af dette brev, at brevet var leveret i hånden til F. (Bilag [...] - [...])

Hhv. den 20. april 2021, 3. maj 2021 samt 11. maj 2021 skrev G en mail til Erhvervsstyrelsen og anmodede om status i sagen. (Bilag [...] – [...])

Den 16. maj 2021 traf Erhvervsstyrelsen afgørelse om at afvise genregistreringen af K K/S, jf. LEV § 21, stk. 3, da Erhvervsstyrelsen ikke havde modtaget tilstrækkelig dokumentation for virksomhedens forsøg på at identificere de reelle ejere, jf. LEV § 21, stk. 1, nr. 5, jf. LEV § 15 g, og forholdet som førte til virksomhedens sletning af Erhvervsstyrelsens register forelå derfor stadig. Afgørelsen blev sendt til G pr. mail.”

I Erhvervsstyrelsens afgørelse af 16. maj 2021 hedder det:

”Afgørelse

Erhvervsstyrelsen har dags dato truffet afgørelse om at afvise genregistrering af virksomheden i Erhvervsstyrelsens register, jf. lov om visse erhvervsdrivende virksomheder (LEV) § 21, stk. 3, da Erhvervsstyrelsen ikke har modtaget tilstrækkelig dokumentation for virksomhedens forsøg på at identificere de reelle ejere, jf. LEV § 21, stk. 1, nr. 5, jf. LEV § 15 g, og forholdet som [førte] til sletning derfor stadig foreligger.

...

Begrundelse

Den 16. november 2020 blev K K/S slettet fra Erhvervsstyrelsens register, da virksomheden ikke havde indsendt en redegørelse eller dokumentation for virksomhedens reelle ejere, herunder dokumentation for virksomhedens forsøg på at identificere de reelle ejere, jf. LEV § 21, stk. 1, nr. 5.

Det fremgår af LEV § 21, stk. 3, at en virksomhed kan anmode om at blive genregistreret, såfremt det viser [sig] efter sletningen, at de forhold, der har ført til sletningen, ikke længere foreligger. I dette tilfælde blev virksomheden slettet, da Erhvervsstyrelsen ikke havde modtaget dokumentation for selskabets reelle ejere, herunder dokumentation for virksomhedens forsøg på at identificere dens reelle ejere, jf. LEV § 21, stk. 1, nr. 5, jf. § 15 g, ... stk. 5.

Det fremgår af LEV § 21, stk. 1, nr. 5, at en virksomhed kan slettes fra Erhvervsstyrelsens register, hvis virksomheden ikke har opbevaret dokumentation for oplysninger om virksomhedens reelle ejere, eller virksomheden har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til LEV § 15 g. AF LEV § 15 g fremgår det at virksomheden skal gemme dokumentationen fra hvert identifikationsforsøg i 5 år frem, jf. stk. 5, og ligeledes foretage en ny undersøgelse til hver årlig generalforsamling, jf. stk. 4. Det er ledelsens ansvar at undersøge det reelle ejerforhold, samt opbevaring af dokumentationen i 5 år efter identifikationsforsøget.

...

Der ... [er] ikke indsendt dokumentation for virksomhedens forsøg på at identificere dens reelle ejere i forbindelse med registreringen af de reelle ejere D og B. Den 19. marts 2019 blev D og B registreret som reelle ejere i virksomheden. Efter Erhvervsstyrelsens opfattelse, må de

identifikationsforsøg, der ledte frem til denne registrering, nødvendigvis være foretaget enten før eller senest den dato.

Virksomheden var således forpligtet til at gemme dokumentationen for de identifikationsforsøg, som de har foretaget, i fem år fra tidspunktet for Ds og Bs registrering som reelle ejere. Virksomheden blev således slettet den 16. november 2020, da virksomheden ikke havde indsendt denne dokumentation til Erhvervsstyrelsen.

Da virksomheden ikke har tilvejebragt dokumentation for de forsøg, som virksomheden har gjort for at identificere sine reelle ejere, i forbindelse med registreringen af D og B som reelle ejere, kan virksomheden ikke genregistreres, jf. LEV § 21. stk. 3, da det forhold der begrundede sletningen, stadigvæk er gældende.”

I klageskrivelse af 11. juni 2021 har advokat A på vegne af K K/S anført bl.a.:

”Som advokat for K K/S (”K”) påklager vi hermed Erhvervsstyrelsens afgørelse af 16. maj 2021, der vedlægges som **bilag [...]**. Det fremgår bl.a. heraf:

Afgørelse

Erhvervsstyrelsen har dags dato truffet afgørelse om at afvise genregistrering af virksomheden i Erhvervsstyrelsens register, jf. lov om visse erhvervsdrivende virksomheder (LEV) § 21, stk. 3, da Erhvervsstyrelsen ikke har modtaget tilstrækkelig dokumentation for virksomhedens forsøg på at identificere de reelle ejere, jf. LEV § 21, stk. 1, nr. 5, jf. LEV § 15 g, og forholdet som førte til sletningen derfor stadig foreligger.

Afgørelsen påstås ændret, principalt således at genregistrering af K K/S (”K”) i Erhvervsstyrelsens register tillades, subsidiært at afgørelsen tilbagevises til Erhvervsstyrelsen til fornyet behandling. Til støtte herfor gøres det gældende, at Erhvervsstyrelsens egen kommunikation og interne arbejdsprocesser har hindret en genregistrering af K inden årsskiftet, at Erhvervsstyrelsens afgørelse ikke er proportionel med formålet med LEV § 21, stk. 3, at det reelle ejerskab af K har været uforandret siden januar 2020, samt at K har gjort hvad de kunne for at identificere de reelle ejere.

Baggrund

Nærværende klage er nødvendiggjort af Erhvervsstyrelsens nægtelse af at genregistrere selskabet K. Efter sletningen fra Erhvervsstyrelsens register i november 2020 grundet manglende dokumentation af reelle ejere samt forsøg på indhentelse af oplysninger herom, forsøgte vi gentagne gange at få selskabet genregistreret. I forbindelse med disse forsøg var vi i løbende dialog med ansatte fra Erhvervsstyrelsen. Her blev vi først mødt med information om, at genregistrering ville kunne foretages på virk.dk uden brug af adgangskode. Ved næste henvendelse fik vi at vide, at adgangskode alligevel skulle bruges. Idet vi ikke var i besiddelse af denne adgangskode,

henvendte vi os igen, hvor vi nu fik at vide, at adgangskoden ville kunne nulstilles, men først når selskabet var blevet genregistreret. Denne vildledende information i tiden op til jul medførte, at det ikke lykkedes at få selskabet genregistreret, da vi afventede Erhvervsstyrelsens tilbagemelding på hvordan selskabet kunne genregistreres. Ved vores opfølgninger op til jul fik vi et autosvar om, at der var juleferie og sagen først ville blive behandlet i det nye år. Dette til trods for at K havde indsendt dokumentation på de reelle ejere samt dokumentation for forsøg på at indhente denne information.

Da Erhvervsstyrelsen genoptog sagsbehandlingen i januar 2021, blev der henvist til den nye bestemmelse i LEV § 21, stk. 4, ifølge hvilken selskaber ikke kan genregistreres, såfremt de inden for de seneste fem år har været slettet. Dette mente vi ikke kunne være korrekt behandling af sagen, da vi netop sendte de efterspurgte oplysninger og fulgte op på sagen. Erhvervsstyrelsen har taget dette til efterretning, da der i Erhvervsstyrelsens afgørelse af 16. maj 2021 ikke henvises til LEV § 21, stk. 4, men derimod alene til LEV § 21, stk. 3, med den begrundelse, at forholdet, der begrundede sletning, fortsat foreligger.

Nærværende klage er således et resultat af både mangelfuld behandling af sagen fra Erhvervsstyrelsens side ultimo 2020, samt af to afgørelser, af hhv. 16. november 2020 og 16. maj 2021, som begge forekommer at være uproportionale. Erhvervsstyrelsen har anvendt en sanktion, som ikke var tilgængelig på det tidspunkt, hvor Erhvervsstyrelsen påstår, at K skulle have overtrådt reglerne. Hertil kommer, at K efterfølgende har fremsendt 1) information om de reelle ejere, samt 2) dokumentation for forsøg indhentelse af denne information.

Faktum

B, C og D blev registreret som reelle ejere af K den 13. marts 2018.

Ejerskabet blev registreret ændret den 19. marts 2019, hvor C udtrådte af ejerkredsen. Herefter var B og D reelle ejere med ejerandele på henholdsvis 75 % og 25 %. Det er den manglende dokumentation for B og D, som problematiseres af Erhvervsstyrelsen.

Efter denne registrering kontaktede K ved direktør F de legale ejere af K, I Limited og H Limited, for at indhente oplysninger om de reelle ejere. Dokumentation for disse breve dateret 11. marts 2020 er vedlagt i **bilag [...]**. Den 16. marts 2020 modtog K svar på henvendelserne indeholdende bekræftelse på, at B og D var de reelle ejere af K. Disse svar vedlægges samlet i **bilag [...]**.

Det fremgår af ovenstående, at B og D har været reelle ejere af K siden den oprindelige registrering den 13. marts 2018. Ydermere fremgår det, at K ved F har indhentet information om selskabets reelle ejere den 11. marts 2020, som er påkrævet, jf. LEV § 15 g, stk. 1, nr. 5. I forbindelse med registreringen af det reelle ejerskab den 19. marts 2019 er selskabet

forpligtet til at gemme dokumentationen for identifikationsforsøgene, som ledte til registreringen, og disse skal være foretaget før eller samme dato. Det er denne manglende dokumentation, som Erhvervsstyrelsen har slettet selskabet på baggrund af. Som **bilag [...]** vedlægges en erklæring, som dokumentation for at selskabets ledelse kan bekræfte, at de har foretaget en undersøgelse af det reelle ejerskab og indhentet det nødvendige materiale i forbindelse med det nye ejerskab i 2017.

Erhvervsstyrelsen fremsendte den 8. oktober 2020 et brev til selskabets eboks, hvori Erhvervsstyrelsen krævede dokumentation for selskabets reelle ejere. Brevet er vedlagt som **bilag [...]**. Selskabet har ikke haft mulighed for at tilgå e-boks, idet kun den tidligere direktør i selskabet var i besiddelse af koden hertil. Selskabet blev således slettet fra Erhvervsstyrelsens register ved afgørelse af 16. november 2020, idet dokumentationen for de reelle ejere ikke var blevet fremsendt.

I tiden efter sletningen af selskabet har vi bestræbt os på at få selskabet genregistreret. Følgende redegørelse gør det klart, hvordan det til trods for gentagne henvendelser ikke har været muligt at få foretaget en registrering af selskabet:

Den **16. november 2020** modtog min klient brev med oplysning om sletning af virksomheden. Brevet er vedlagt som **bilag [...]**.

Den **24. november 2020** rettede vi telefonisk henvendelse til Erhvervsstyrelsen, hvor den ansatte ved Erhvervsstyrelsen, L, blandt andet oplyste, at det nemmeste i denne situation ville være at genregistrere selskabet på virk.dk ved at trykke på knappen 'genregistrer', hvilket L mente kunne gøres automatisk uden brug af adgangskode. Vi forsøgte forgæves at foretage registrering, men blev hver gang mødt med krav om at oplyse en adgangskode, som vi og selskabet ikke havde.

Den **11. december 2020** rettede vi igen telefonisk henvendelse til Erhvervsstyrelsen, hvor vi blev henvist til J. Det var ikke muligt at komme i telefonisk kontakt med J, hvorfor vi sendte e-mail af 11. december 2020, der er vedlagt som **bilag [...]**. Udover en angivelse af sagens yderst hastende karakter samt en opsummering af hele situationen, anførte vi bl.a.:

Derfor vil jeg ved nærværende anmode om enten at koden ophæves, så vi kan reaktivere [K] på virk.dk uden at blive mødt med ovennævnte hindring eller – bedre – at få reaktiveret [K] på baggrund af nærværende e-mail.

*Kan dette ikke lade sig gøre vil jeg være taknemlig for at få råd til, hvordan vi går videre frem, herunder om det vil gøre nogen forskel, hvis I modtager en e-mail på engelsk fra [Ks] tegningsberettigede direktør
i.h.t. vedhæftede udskrift F.*

Den **16. december 2020** modtog vi et svar pr. e-mail fra J, der er vedlagt som **bilag [...]**. Heri anførte J bl.a.:

Hvad angår password til at foretage registreringer, er det alene den tegningsberettigede, der kan anmode om at få nulstillet det.

og

F er dog velkommen til at fremsende mig mailen, hvor hun anmoder om at få koden nulstillet, og så vil jeg orientere den ansvarlige sagsbehandler om, at I har anmodet om en hastebehandling.

På baggrund af Js e-mail videresendte direktør F den **18. december 2020** til J en e-mail, som F allerede den **14. december 2020** havde fremsendt til Erhvervsstyrelsen. Denne e-mail indeholdt dokumentation for Fs tegningsberettigelse i K, selskabets ejeraftale ("Partnership Agreement"), udskrift fra register, samt referat af partermøde, hvor F blev indsat som direktør. Denne email med vedhæftninger er vedlagt som **bilag [...]**.

Den **22. december 2020** modtog F svar på sin e-mail af 18. december 2020 fra M, som også er ansat ved Erhvervsstyrelsen. Svaret er vedlagt som **bilag [...]**. M oplyste nu F om, at adgangskoden kun ville kunne nulstilles, når selskabet var blevet genregistreret. Nulstilling af adgangskoden krævede altså genregistrering af selskabet, men genregistrering af selskabet krævede nulstilling af adgangskoden.

Straks derefter rettede vi henvendelse til både M og J i e-mail af 22. december 2020, der er vedlagt som **bilag [...]**. Heri beskrev vi igen sagens akutte karakter begrundet i en trussel fra Ks bank om at lukke selskabets bankkonto, såfremt selskabet ikke blev genregistreret inden jul. Derudover anmodede vi igen om, at koden ville blive ophævet eller – bedre – at selskabet blev genregistreret straks, idet forholdet, der ledte til sletning af selskabet ikke længere forelå.

Gennem den ovenstående korrespondance fik vi forklaret to forskellige og modstridende måder hvorpå selskabet kunne blive genregistreret.

Først den **5. januar 2021** modtog vi svar fra J på e-mail af 22. december 2020. Svaret er vedlagt som **bilag [...]**. Heri bemærkede J bl.a. helt kort:

Styrelsen skal dog bemærke, at med den nye bestemmelse i LEV § 21, stk. 4, kan virksomheden ikke blive genregistreret, da virksomheden har været slettet inden for de sidste 5 år.

Den **5. februar 2021** fremsendte Erhvervsstyrelsen to nye e-mails fra J og L. I disse e-mails, der vedhæftes som **bilag [...]**, åbnedes der op for muligheden for genregistrering, såfremt en blanket blev udfyldt. Det anførtes bl.a. af J:

Jeg har nu gennemgået al korrespondance med F og da virksomheden ikke har haft mulighed for at anmode om en genregistrering, og da det ikke er muligt at gøre det via Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning, da virksomheden ikke er i besiddelse af passwordet, har I mulighed for at anmode om en genregistrering via Erhvervsstyrelsens blanketløsning.

J anerkendte altså nu, at det ikke havde været muligt for K at foretage genregistreringen af selskabet.

Ved e-mail af **10. februar 2021** fremsendte vi den udfyldte blanket med de påkrævede dokumenter og informationer. Denne e-mail med vedhæftninger er vedlagt som **bilag [...]**.

Ved e-mail af **10. marts 2021** anmodede Erhvervsstyrelsen ved J om yderligere dokumentation i form af selskabets forsøg på at identificere de reelle ejere. Mailen er vedlagt som **bilag [...]**. Heri skrev J bl.a.:

I bedes venligst ligeledes indsende dokumentation for selskabets for-søg på at identificere de reelle ejere, jf. LEV § § 15 g, stk. 6.

J udbad sig således ikke dokumentation fra noget bestemt årstal eller af nogen særlig karakter. Blot dokumentation for selskabets forsøg på at identificere de reelle ejere.

Hertil svarede vi ved e-mail af **23. marts 2021** med dokumentation for indhentelse af oplysninger om reelle ejere, som fremgår af bilag [...] og [...].

På trods af den fremsendte dokumentation, modtog vi den **16. maj 2021** Erhvervsstyrelsens afgørelse, hvori genregistrering blev nægtet, idet forholdet, der ledte til sletning af selskabet, efter Erhvervsstyrelsens opfattelse fortsat forelå.

Ikke proportional afgørelse og sanktion

Det forekommer uproportionalt at foretage sletning af et selskab på baggrund af regler indført i 2019, da det må forventes at en sanktion som sletning medfører en skærpet iagttagelse af lovens regler. LEV § 15 g, stk. 5 blev indsat i 2016 (på daværende tidspunkt som § 12, stk. 2, 2. og 3. pkt.), hvorfor det ikke anfægtes, at kravet om opbevaring af dokumentation for forsøg på identifikation af reelle ejere har eksisteret i mere end 5 år. LEV § 21, stk. 1, nr. 5, som giver Erhvervsstyrelsen hjemmel til sletning, blev dog først indført ved LFV 2019-05-02 nr. 205 (på daværende tidspunkt som § 12, stk. 1, nr. 3). Det følger af samme lovs § 13, stk. 2, at bestemmelsen i LEV § 21, stk. 1, nr. 5 (daværende § 12, stk. 1, nr. 3) først skulle træde i kraft den 1. juli 2019, hvilket er mindre end halvandet år før sletningen af K og kun godt 8 måneder efter selskabet den 11. marts 2020 (bilag [...] og [...], og [...]) indhentede information om, at de ultimative ejere var de samme, som ved omregistreringen i marts 2019, hvor der ikke var hjemmel til at opløse selskabet grundet manglende dokumentation for forsøgene på at identificere de reelle ejere.

Det er indgribende at anvende en sanktion som sletning af et selskab, som i øvrigt ikke var vedtaget eller kendt for hverken Erhvervsstyrelsen eller vores klient på tidspunktet for omregistreringen i marts 2019. Det forekommer vidtrækkende og ikke rimeligt, at et selskab kan slettes for noget, som der ikke kan rettes op på. Et tilsvarende ræsonnement ligger til grund for, at straffebestemmelser i straffeloven ikke indføres med tilbagevirkende kraft. Man skal som borger og virksomhed have mulighed for at indrette sig på de foranstaltninger og konsekvenser, som lovgivningsmagten opstiller.

Det skal hertil bemærkes, at ifølge forarbejderne til LEV § 21 er sletning ”sidste udvej”, samt at Erhvervsstyrelsen skal lægge vægt på ”rimelighed og proportionalitet” i vurderingen af, om et selskab skal slettes. Det forekommer i den konkrete situation ikke at være proportionalt at fastholde sletningen af et kommanditselskab, når selskabet efterfølgende har været i stand til at frembringe dokumentation, som Erhvervsstyrelsen har bedt om ved brevet af 8. oktober 2020. Hertil må det tillægges vægt i proportionalitets- og rimelighedsvurderingen, at selskabet i tiden efter sletningen har gjort alt for at få genregistreret selskabet inden årsskiftet, men at dette ikke har været muligt, bl.a. som følge af Erhvervsstyrelsens egen kommunikation.

Erhvervsstyrelsen har modtaget den information, som Erhvervsstyrelsen efterspurgte i brev af 8. oktober 2020 (bilag [...]) samt i e-mails af 5. februar 2021 (bilag [...]) og 10. marts 2021 (bilag [...]). En genregistrering bør således kunne ske i medfør af LEV § 21, stk. 3.

K kan således dokumentere at have indhentet information om de reelle ejere den 11. marts 2020 (bilag [...] og [...]). Denne dokumentation er blevet sendt direkte til Erhvervsstyrelsen ved mail af 23. marts 2021, hvori det også var anført: *”I må endelig skrive, hvis I har spørgsmål eller mangler yderligere”*. Herved var betingelserne for genregistrering af selskabet i LEV § 21, stk. 3, opfyldt. Erhvervsstyrelsen har på intet tidspunkt i perioden mellem 23. marts 2021 og afgørelsen af 16. maj 2021 gjort opmærksom på, at man ønskede yderligere dokumentation.

Vi har godtgjort over for Erhvervsstyrelsen, at der foreligger dokumentation for det reelle ejerskab, ligesom selskabet har foretaget forsøg på at indhente de relevante oplysninger. Dokumentation fremgår af bilag [...], [...] og [...].

Selskabet har tjekket det reelle ejerskab i 2017 (bilag [...]), i 2018 og 2019 ved registrering af det reelle ejerskab (bilag [...] og [...]), og i 2020 (bilag [...]). For at kunne registrere de reelle i 2018 og 2019 har man indhentet oplysninger, da man ellers ikke har kunnet registrere personerne.

Hertil kommer, at Erhvervsstyrelsen ved e-mails af 5. februar 2021 har givet selskabet muligheden for på ny at fremsende den relevante dokumentation (bilag [...]). Til trods for at selskabet har gjort netop dette ved mails af 15.

februar 2021 og 23. marts 2021, har Erhvervsstyrelsen alligevel nægtet genregistrering af selskabet – og det på trods af at det i begge e-mails udtrykkeligt var anført, at Erhvervsstyrelsen endeligt måtte sige til, hvis der manglede yderligere. Dette er gjort uden at specificere i afgørelsen, hvorfor den fremsendte dokumentation ikke er tilstrækkelig (bilag [...]).

Erhvervsstyrelsens afgørelse udhuler formålet med LEV § 21, stk. 3

Såfremt Erhvervsstyrelsens afgørelse er udtryk for gældende ret, vil det de facto være umuligt at få genregistreret et kommanditselskab efter sletning er sket. Som Erhvervsstyrelsen korrekt beskriver i afgørelsen, kan selskabet genregistreres, hvis det efter sletningen viser sig, at de forhold, der har ført til sletningen, ikke længere foreligger, jf. LEV § 21, stk. 3. De forhold, som har ført til sletningen, er ifølge Erhvervsstyrelsen mangel på dokumentation for reelle ejere eller på identifikationsforsøg heraf.

Det er korrekt, at K ikke har en e-mail på at have indhentet information om de reelle ejere tilbage i 2019, men dette er ikke ensbetydende med, at det reelle ejerskab ikke er dokumenteret eller identificeret. Ikke foreliggende email dokumentation eller andet fra tiden før 2019 kan i sagens natur ikke berigtiges. Men LEV § 21, stk. 3 er netop til stede for at sikre, at selskaber, der opdager fejl, har mulighed for at rette op på disse fejl. K har nu godtgjort 1) at man har forsøgt at indhente oplysninger om de reelle ejere i 2020, samt 2) at dette er lykkedes. Hvis det i et sådant tilfælde ikke er muligt at foretage genregistrering af selskabet, har man de facto udhulet hele formålet med bestemmelsen i LEV § 21, stk. 3, herunder at give selskaber mulighed for at berigtige eventuelle fejl og mangler.

Hertil kommer, at Erhvervsstyrelsen selv har givet K mulighed for at rette op på den manglende dokumentation, først ved brevet af 8. oktober 2020 (bilag [...]) og sidenhen ved de to e-mails af 5. februar 2021 (bilag [...]). Når K fremkommer med al den information og dokumentation, som Erhvervsstyrelsen har bedt om, forekommer det urimeligt, at selskabet nægtes genregistreret med henvisning til, at selskabet ikke kan tilvejebringe information, som ikke kan tilvejebringes.

Under alle omstændigheder har de reelle ejere hele tiden været de samme personer

Under alle omstændigheder skal det holdes for øje, at de to personer, som på nuværende tidspunkt er de reelle ejere af K, hele tiden har været en del af det reelle ejerskab i selskabet. Det forekommer således både rigtigt og ude af proportioner, at der ikke kan foretages genregistrering af et selskab, som har gjort alt for at berigtige de forhold, som førte til sletningen.

Al dokumentation for selskabets forsøg på indhentelse af de reelle ejeres oplysninger, samt de reelle ejeres oplysninger er blevet fremsendt til Erhvervsstyrelsen, hvorfor vi med nærværende klage anmoder om, principalt at Erhvervsstyrelsens afgørelse af 16. maj 2021 bliver omgjort

således K bliver genregistreret, og subsidiært at afgørelsen tilbagevises til Erhvervsstyrelsen til fornyet behandling.”

I Erhvervsstyrelsens redegørelse af 6. august 2021 er endvidere anført:

”Retligt grundlag

Ved lov nr. 262 af 16/03/2016 § 2, nr. 4, blev § 15 g, stk. 1 og 2 indført i Lov om visse erhvervsdrivende virksomheder (LEV):

»§ 15 g. En virksomhed omfattet af denne lov, bortset fra enkeltmandsvirksomheder, skal indhente oplysninger om virksomhedens reelle ejere, jf. § 15 h, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal de registrerede medlemmer af virksomhedens daglige ledelse, jf. § 11, stk. 1, optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system. Er virksomheden ikke forpligtet til at registrere ledelse, jf. § 11, stk. 1, skal der registreres en ledelse, når reglen i 2. pkt. finder anvendelse.

Stk. 2. Virksomheden skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system, hurtigst muligt efter at virksomheden er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer, og efter enhver ændring af de oplysninger, som er registreret. Virksomheden skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Virksomheden skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikationen af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.«

Lov nr. 262 af 16/03/2016 trådte i kraft den 23. maj 2017

I bemærkningerne til lovforslaget (2015/1 LSF 94, § 2, nr. 4), som omhandler indførelsen af § 15 g i LEV, henvises der til bemærkningerne i lovforslagets § 1, nr. 5, som omhandler de tilsvarende bestemmelser i selskabslovens § 58 a. I bemærkningernes § 1, nr. 5, fremgår det at:

Selskabet skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere, og selskabet skal til enhver tid kunne dokumentere over for bl.a. SØIK og Erhvervsstyrelsen, hvad de har foretaget sig, samt hvilken identifikation de har foretaget af den reelle ejer, jf. det foreslåede stk. 3. At udføre alle ”rimelige forsøg” betyder, at selskabet skal gøre alt, hvad der kan gøres for at identificere de reelle ejere, medmindre det vurderes urimeligt og uhensigtsmæssigt, at foretage sig yderligere. Det er således ikke nok, at en reel ejer ikke ønsker at give sig til kende over for selskabet, da selskabet i det tilfælde skal forsøge at indhente oplysninger på anden vis.

LEV § 15 g er efterfølgende blevet ændret ved lov nr. 554 af 07/05/2019, hvorefter den dagældende § 15 g, stk. 2, blev til henholdsvis § 15 g, stk. 3 og 5. Af § 15 g, stk. 5 fremgår det at:

Stk. 5. Virksomheden skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om virksomhedens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Virksomheden skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikationen af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Efter bemærkningerne til lovforslaget (2018/1 LSF 205), er der ikke tiltænkt ændringer i retstilstanden, men blot en præcisering af de dagældende bestemmelser. Loven trådte i kraft den 10. januar 2020.

Ved lov nr. 554 af 07/05/2019 blev der indført mulighed for Erhvervsstyrelsen til at slette en virksomhed, såfremt virksomheden ikke havde opbevaret den nødvendige dokumentation, som LEV § 15 g krævede, eller såfremt en registrering vedrørende de reelle ejere var mangelfuld. Med loven blev der i LEV § 12 tilføjet to nye stk. til § 12, som lyder:

§ 12. Et kommanditselskab eller et interessentskab kan slettes af Erhvervsstyrelsens register, hvis

...

2) virksomheden ikke har registreret oplysninger om reelle ejere eller virksomheden har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 15 g,

3) virksomheden ikke har opbevaret dokumentation for oplysningerne om virksomhedens reelle ejere eller virksomheden har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 15 g,

Det fremgik af LEV § 12, stk. 2 at:

Stk. 2. Viser det sig efter sletningen, at de forhold, der har ført til sletningen ikke længere foreligger, kan interessentskabet eller kommanditselskabet anmode Erhvervsstyrelsen om at genregistrere virksomheden. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om genregistrering af de i stk. 1 nævnte virksomheder.

LEV § 12 er efterfølgende blevet ændret til LEV § 21 ved lov nr. 642 af 19. maj 2020, som trådte i kraft den 1. januar 2021. Af LEV § 21 fremgår det, at:

§ 21. Et interessentskab eller et kommanditselskab kan slettes af Erhvervsstyrelsens register i følgende tilfælde:

...

4) Virksomheden har ikke registreret oplysninger om reelle ejere, eller virksomheden har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 15 g.

5) Virksomheden har ikke opbevaret dokumentation for oplysningerne om virksomhedens reelle ejere, eller virksomheden har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 15 g.

...

Stk. 3. Viser det sig efter sletningen, at de forhold, der har ført til sletningen, ikke længere foreligger, kan interessentskabet eller kommanditselskabet anmode Erhvervsstyrelsen om at genregistrere virksomheden. Det er en betingelse for genregistreringen, at der vælges ledelse og eventuel revisor.

Stk. 4. Er anmeldelse i henhold til stk. 3 ikke modtaget, senest 3 måneder efter at Erhvervsstyrelsen har slettet virksomheden, eller har virksomheden inden for de sidste 5 år tidligere været slettet, jf. stk. 1, nr. 2-10, kan genregistrering ikke finde sted. Fristen på 3 måneder suspenderes, hvis virksomheden tages under rekonstruktionsbehandling.

Af bemærkningerne til lovforslaget (2018/1 LSF 205), hvor LEV § 12, stk. 2 og 3 blev indført, fremgår det:

Det foreslås i stk. 1, nr. 3, at kommanditselskaber eller interessentskaber kan slettes af Erhvervsstyrelsens register, hvis virksomheden ikke har opbevaret dokumentation for oplysningerne om virksomhedens reelle ejere, eller virksomheden har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 15 g. For at det ikke skal være muligt at omgå opbevaringspligten ved alene at opbevare dele af den lovpligtige dokumentation foreslås det, at interessentskaber og kommanditselskaber ligeledes kan slettes, hvis det konstateres, at den opbevarede dokumentation er mangelfuld. Det følger af § 15 g, stk. 5, jf. lovforslagets § 2, nr. 5, at interessentskaber og kommanditselskaber er forpligtet til at opbevare den dokumentation som er indhentet om deres reelle ejere. Opbevaringspligten omfatter ethvert forsøg på identifikation, dvs. når virksomheden identificerer deres reelle ejere, når virksomheden konstaterer, at den ikke har reelle ejere, og når virksomheden ikke kan identificere deres reelle ejere.

Af bemærkningerne fremgår det endvidere:

Virksomheder med begrænset ansvar, interessentskaber og kommanditselskaber skal således indhente de oplysninger, der er nødvendige for at kunne vurdere, hvem der er virksomhedens reelle ejere, herunder for at kunne dokumentere, hvad de har foretaget sig for at identificere de reelle ejere, både når det fører til identifikation af de reelle ejere, men også hvis de reelle ejere ikke kan identificeres.

Erhvervsstyrelsens bemærkninger

Vedrørende anmeldelse af genregistrering af K K/S

Det skal indledningsvis bemærkes at A har klaget over, at det ikke har været muligt at genregistrere K K/S inden årsskiftet grundet Erhvervsstyrelsens ”egen kommunikation og interne arbejdsprocesser”. Erhvervsstyrelsen skal dertil bemærke, at selvom det ikke var muligt for K K/S at foretage en anmeldelse af genregistreringen inden årsskiftet, gav Erhvervsstyrelsen alligevel virksomheden mulighed for at anmelde registreringen efter årsskiftet, selvom lov nr. 642 af 19. maj 2020 da var trådt i kraft.

Da K K/S den 16. november 2020 blev slettet var der en passwordbeskyttelse på virksomheden, så der alene kunne foretages en anmeldelse af genregistrering af virksomheden ved anvendelse af det pågældende password. Den nye direktør oplyste dog, at hun ikke var i besiddelse af passwordet og ønskede derfor passwordet nulstillet, så de kunne foretage en genregistrering. Da virksomheden dog var blevet slettet, var det således ikke muligt at få nulstillet passwordet uden at virksomheden blev genregistreret og omvendt var det ikke muligt at anmelde en genregistrering via Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning uden anvendelse af password.

Erhvervsstyrelsen skal bemærke, at A i sin klage af 11. juni 2021 gør gældende, at Erhvervsstyrelsens egen kommunikation og interne arbejdsprocesser har forhindret K K/S i at *blive genregistreret*. Erhvervsstyrelsen skal dertil bemærke og understrege, at der skal skelnes mellem at *anmelde* en genregistrering og *genregistrere* en virksomhed. K K/S var hindret i at *anmelde* genregistrering inden årsskiftet. En genregistrering kan ikke ske uden en forudgående kontrol af anmeldelsen, som foretages af Erhvervsstyrelsen. En genregistrering kan alene ske, såfremt det viser sig, at de forhold, der har ført til sletningen, ikke længere foreligger. Erhvervsstyrelsen havde således inden årsskiftet ikke taget stilling til, hvorvidt en genregistrering af K K/S overhovedet kunne ske og om betingelserne for genregistrering af virksomheden var opfyldt, da der alene var tale om en hindring i at anmelde genregistreringen.

Erhvervsstyrelsen skal bemærke, at grundet nogle misforståelser i den vedlagte mailkorrespondance samt den manglende mulighed for virksomheden at anmelde en genregistrering af virksomheden, gav Erhvervsstyrelsen alligevel K K/S mulighed for at anmelde genregistrering af virksomheden via Erhvervsstyrelsens blanketløsning efter lov nr. 642 af 19. maj 2020 trådte i kraft den 1. januar 2021.

Den 1. januar 2021 trådte lov nr. 642 af 19. maj 2020 (Kontrolpakken) i kraft, som medførte, at reglerne om anmeldelse af genregistrering blev ændret. Efter lovændringen fremgik det således af LEV § 21, stk. 4, at såfremt en anmeldelse om genregistrering ikke var modtaget senest 3 måneder efter at Erhvervsstyrelsen har slettet virksomheden, eller såfremt virksomheden inden for de sidste 5 år tidligere havde været slettet, kunne genregistrering ikke finde sted, jf. § 3, nr. 19 i lov nr. 642 af 19. maj 2020.

Da K K/S blev slettet den 16. november 2020, havde virksomheden forinden allerede adskillige gange været slettet indenfor de sidste 5 år. Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning tillod efter årsskiftet derfor ikke, at virksomheden kunne foretage en anmeldelse af genregistrering. Erhvervsstyrelsen gav derfor K K/S mulighed for at anmelde en genregistrering via en blanketløsning til Erhvervsstyrelsen. Det skal derfor understreges, at Erhvervsstyrelsen behandlede anmeldelsen om genregistrering som om den var foretaget inden lov nr. 642 af 19. maj 2020 trådte i kraft den 1. januar 2021 og har altså derfor ikke truffet en afgørelse om, at anmeldelsen ikke kunne foretages på grund af tidligere sletninger indenfor de seneste 5 år, hvorfor klage vedrørende ovenstående ikke giver anledning til yderligere bemærkninger fra Erhvervsstyrelsen.

Vedrørende Erhvervsstyrelsens afgørelse af 16. november 2020 A bemærker i sin klage af 11. juni 2021, at klagen ligeledes vedrører Erhvervsstyrelsens afgørelse af 16. november 2020.

Den 8. oktober 2020 foretog Erhvervsstyrelsen en kontrol af det reelle ejerforhold i K K/S. Da Erhvervsstyrelsen, efter høringsbrevet af 8. oktober 2020, ikke havde hørt tilbage fra K K/S og ikke modtaget den anmodede redegørelse og dokumentation, traf Erhvervsstyrelsen den 16. november 2020 afgørelse om at slette virksomheden. K K/S blev den 16. november 2020 slettet efter LEV § 12, stk. 1, nr. 3 (nu § 21, stk. 1, nr. 5).

Selvom reglerne i LEV § 21, stk. 1, nr. 4 og 5 (tidligere LEV § 12, stk. 1, nr. 2 og 3) først trådte i kraft den 10. januar 2020, har reglerne om opbevaring af dokumentation for en virksomheds reelle ejere været gældende siden 2017, så virksomheden har siden indførelsen af reglerne om registrering af reelle ejere og opbevaring af dokumentation for virksomhedens reelle ejere, været forpligtet til at opbevare dokumentation for dens reelle ejere. Sletningen af K K/S den 16. november 2020 har derfor været helt i overensstemmelse med reglerne om sletning af virksomheder, jf. LEV § 21 (tidligere § 12). Det bemærkes endvidere, at virksomheden ikke havde fremsendt dokumentation til Erhvervsstyrelsen eller besvaret styrelsens høringsbrev af 8. oktober 2020.

A gør i sin klage af 11. juni 2021 ligeledes gældende, at K K/S' direktør ikke har haft mulighed for at tilgå deres E-boks, idet det kun var virksomhedens tidligere direktør, der var i besiddelse hertil. Erhvervsstyrelsen skal hertil bemærke, at det er virksomhedens eget ansvar at E-boksen kan tilgås. Styrelsen skal endvidere bemærke, at da virksomheden er tilmeldt den digitale postløsning, er høringssskrivelsen af den 8. oktober 2020 gjort tilgængelig for virksomheden, og det må således være virksomhedens eget ansvar at kunne tilgå virksomhedens e-boks. Det fremgår endvidere af Erhvervsankenævnets kendelse af 22. juni 2021, j.nr. [sagsnummer], hvor ankenævnet udtaler:

Det følger endvidere af anmeldelsesbekendtgørelsens § 12, stk. 4, nr. 1, at Erhvervsstyrelsen kan sende breve o.l. til virksomheder og personer om forhold, der er omfattet af selskabslovgivningen eller forskrifter udstedt i medfør heraf som digital post til virksomhedens eller personens digitale postkasse i digital post, tilknyttet virksomhedens CVR-nummer, henholdsvis personens CPR-nummer, medmindre virksomheden eller personen er fritaget for tilslutning til digital post.

Efter sagens oplysninger lægges det til grund, at klager er tilmeldt den digitale postløsning, og at høringsskrivelsen er gjort tilgængelig for ham.

Vedrørende Erhvervsstyrelsens afgørelse af 16. maj 2021

Som det følger af Erhvervsstyrelsens afgørelse af hhv. 16. november 2020 og den 16. maj 2021, er virksomheden forpligtet til at opbevare dokumentation for de forsøg, som en virksomhed foretager sig, for at identificere sine reelle ejere, jf. LEV § 15 g, stk. 5. Pligten gælder for hvert foretaget identifikationsforsøg. Det er ledelsens ansvar at undersøge det reelle ejerforhold samt at opbevare dokumentationen i 5 år efter identifikationsforsøget.

B, C og D blev den 13. marts 2018 registreret som virksomhedens reelle ejere af den dengang registrerede direktør, E. Den 19. marts 2019 blev det reelle ejerforhold registreret ændret, hvorefter Cs ejerforhold blev registreret som slettet og Ds ejerforhold blev ændret fra 50 % i ejerskab og stemmerettigheder til 25 % i ejerskab og stemmerettigheder, og Bs reelle ejerskab blev ændret fra 25 % til 75 % i ejerskab og stemmerettigheder. Registreringen blev ligeledes foretaget af E.

Efter Erhvervsstyrelsens opfattelse må de identifikationsforsøg, der ledte frem til ovenstående registreringer nødvendigvis være foretaget enten før eller senest den dato, hvor ovenstående registreringer af de reelle ejere var foretaget, da det må være tidspunktet for, hvornår de reelle ejere er blevet identificeret. Dette er ligeledes i overensstemmelse med bemærkningerne til lovforslag 2018/1 LSF 205, hvor LEV § 15 g og § 12 blev ændret ved lov nr. 554 af 07/05/2019, hvor det fremgår, at et kommanditselskab skal kunne dokumentere, hvad de har foretaget sig for at identificere de reelle ejere, når det fører til identifikation af de reelle ejere, samt at opbevaringspligten omfatter ethvert forsøg på identifikation, dvs. når virksomheden identificerer deres reelle ejere. Da K K/S således registrerede oplysningerne om de reelle ejere, havde virksomheden forinden identificeret de reelle ejere. Det skal bemærkes, at det er virksomheden og dens ledelse, der er ansvarlig for opbevaring af denne dokumentation, jf. LEV § 15 g.

K K/S er således forpligtet til at gemme dokumentationen for de identifikationsforsøg, som virksomheden har foretaget, i fem år, fra tidspunktet for registreringen af de reelle ejere.

K K/S blev den 16. november 2021 slettet, da virksomheden ikke havde indsendt noget dokumentation for dens reelle ejere eller dokumentation for virksomhedens forsøg på at identificere de reelle ejere.

Efter LEV § 21, stk. 3 (tidligere § 12, stk. 2) skal de forhold som forårsagede sletningen ikke længere foreligge, såfremt virksomheden skal kunne genregistreres. I dette tilfælde, hvor virksomheden er blevet slettet grundet manglende opbevaring af dokumentation, er det den dokumentation, som virksomheden er forpligtet til at opbevare, efter § 15 g, stk. 5, som skal tilvejebringes, før virksomheden kan genregistreres.

Da dokumentation for K K/S' forsøg på at identificere de reelle ejere i forbindelse med registreringerne af de reelle ejere i Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning, ikke blev tilvejebragt, er det Erhvervsstyrelsens opfattelse, at det forhold, der har ført til sletningen, stadig er gældende. Den indsendte dokumentation er dateret i marts 2020 og dokumenterer således ikke, hvilke forsøg K K/S foretog, da hhv. B, C og D blev registreret som virksomhedens reelle ejere den 13. marts 2018 eller da der skete en registrering i det reelle ejerforhold, hvor C blev slettet som reel ejer og D og Bs reelle ejerforhold blev ændret den 19. marts 2019. Dokumentationen, som G indsendte den 23. marts 2021, dokumenterede således ikke, hvordan K K/S' ledelse havde identificeret hhv. B eller D som virksomhedens reelle ejere, da der blev foretaget en registrering af det reelle ejerforhold hhv. den 13. marts 2018 eller 19. marts 2019.

Da virksomheden ikke har tilvejebragt dokumentation for de forsøg, som K K/S har foretaget da registreringerne hhv. den 13. marts 2018 eller 19. marts 2019 blev foretaget, kan virksomheden efter Erhvervsstyrelsens opfattelse ikke genregistreres, jf. LEV § 21, stk. 3, da det forhold der begrundede sletningen, stadig er gældende. Erhvervsstyrelsen har ligeledes bemærket dette i afgørelsen af 16. maj 2021.

Det skal bemærkes, at A har indsendt bilag [...]. Erhvervsstyrelsen har ikke modtaget denne inden Erhvervsstyrelsens afgørelse af 16. maj 2021 og har derfor i denne udtalelse ikke forholdt sig til dette bilag.

Vedrørende berigtigelse

A gør i sin klage gældende, at K K/S "ikke har en e-mail på at have indhentet information om de reelle ejere tilbage i 2019", samt at "Ikke foreliggende e-mail dokumentation eller andet fra tiden før 2019 kan i sagens natur ikke berigtiges."

Erhvervsstyrelsen skal hertil bemærke, at bestemmelserne i LEV § 21, stk. 3 angår virksomhedens forsøg på at identificere reelle ejere i forbindelse med registreringen, og der kan således ikke indsendes ny dokumentation for dette. LEV § 21, stk. 3 lægger sig til den dokumentation og de tiltag virksomheden har foretaget, i forbindelse med registreringen af de reelle ejere. Dokumentationen skal gemmes i 5 år, jf. LEV § 15 g, stk. 5, og er

således pr. definition retrospektiv, og kan således ikke berigtiges ved at indsende nyere dokumentation fra et senere tidspunkt.”

Advokat A på vegne af klager har i supplerende indlæg af 26. august 2021 anført bl.a.:

”Påstandene som fremført i klageskrift af 11. juni 2021 **bilag [...]** fastholdes i sin helhed, således principalt, at genregistrering af K K/S i Erhvervsstyrelsens register tillades, subsidiært at afgørelsen tilbagevises til Erhvervsstyrelsen til fornyet behandling. Til støtte herfor gøres det fortsat gældende, at Erhvervsstyrelsens egen kommunikation og interne arbejdsprocesser har hindret en anmeldelse af genregistrering af K inden årsskiftet, at Erhvervsstyrelsens afgørelse ikke er proportionel med formålet med LEV § 21, stk. 3, at det reelle ejerskab af K har været uforandret siden januar 2020, samt at K har gjort hvad de kunne for at identificere de reelle ejere, samt at Erhvervsstyrelsen har anvendt en sanktion, som ikke var tilgængelig på det tidspunkt, hvor Erhvervsstyrelsen påstår, at K skulle have overtrådt reglerne, hvorved sletning på grund af den manglende opbevaring af dokumentation for kontrol af ejerforhold for tiden før der var hjemmel til sletning herfor får karakter af lovgivning med tilbagevirkende kraft.

Bemærkninger

Erhvervsstyrelsens udtalelse af 6. august 2021 giver anledning til følgende bemærkninger:

Det forhold, som har ført til sletningen, er ifølge Erhvervsstyrelsen mangel på dokumentation for det reelle ejerskab eller identifikationsforsøg heraf i forbindelse med registreringerne af hhv. 13. marts 2018 og 19. marts 2019. Af Erhvervsstyrelsens udtalelse af 6. august 2021 begrundes Erhvervsstyrelsens sin sletning af K i, at de forhold, der har ført til sletningen, stadig er gældende.

Det er korrekt, at K ikke har dokumentation for at have indhentet information om de reelle ejere tilbage i 2018 og 2019, men dette er ikke ensbetydende med, at det reelle ejerskab ikke er dokumenteret eller identificeret. Det har således formodningen imod sig, at K skulle have registreret ændringerne i det reelle ejerskab af hhv. 13. marts 2018 og 19. marts 2019 uden oplysninger om de reelle ejere, da man ellers ikke har kunnet registrere de pågældende personer.

Erhvervsstyrelsen nægter principielt at genregistrere K med henvisning til, at selskabet ikke kan tilvejebringe information, som ikke kan tilvejebringes. Erhvervsstyrelsen uddyber derudover, at dokumentationen ikke kan berigtiges ved at indsende nyere dokumentation fra et senere tidspunkt. Når det i det konkrete tilfælde er den samme personkreds, der hele tiden har været en del af det reelle ejerskab i selskabet, er det urimeligt, rigtigt og uproportionalt at nægte genregistrering med afsæt i manglende dokumentation for selvsamme personkreds, når dokumentationen herfor i øvrigt er behørigt opfyldt i 2020. Det bemærkes herved, at ifølge

forarbejderne til LEV § 21 er formålet med bestemmelsen at sørge for, at de *aktuelle* oplysninger fremgår af registret over reele ejere. Det fremgår endvidere, at sletning ”sidste udvej”, samt at Erhvervsstyrelsen skal lægge vægt på ”rimelighed og proportionalitet” i vurderingen af, om et selskab skal slettes.

Af LEV § 21, stk. 3 fremgår det, at Erhvervsstyrelsen kan genregistrere en virksomhed, hvis de forhold, der har ført til sletningen, ikke længere foreligger. Der kan ud fra sagens omstændigheder ikke være tvivl om, at K har forsøgt at indhente oplysninger om de reelle ejere. K har derudover forsøgt at tilvejebringe al den information og dokumentation, som Erhvervsstyrelsen har bedt om. Det er således ikke hensigtsmæssigt og i strid med ideen bag LEV § 21, stk. 3 om, at fejl skal kunne berigtiges, hvis ikke kan foretages en registrering af et selskab, som har gjort alt for at berigtige de forhold, som førte til sletningen – og når der ikke er tvivl om de reelle ejerforhold. Det er ligeledes ikke proportionalt at selskaber kan slettes med henvisning til en situation, som ikke kan ændres på det pågældende tidspunkt, men som senere er rettet.

Erhvervsstyrelsen har anvendt en sanktion, som ikke var tilgængelig på det tidspunkt, hvor Erhvervsstyrelsen påstår, at K skulle have overtrådt reglerne, hhv. ved registreringerne af 13. marts 2018 og 19. marts 2019. Kravet om opbevaring af dokumentation trådte i kraft den 23. maj 2017 ved lov nr. 262 af 16/03/2016. Imidlertid blev Erhvervsstyrelsens mulighed for at slette en virksomhed, såfremt virksomheden ikke havde opbevaret den nødvendige dokumentation, først indført ved lov nr. 554 af 07/05/2019, som trådte i kraft 10. januar 2020 og senere blev ændret ved lov nr. 642 af 19. maj 2020, som trådte i kraft den 1. januar 2021. K er derfor blevet pålagt en sanktion, som ikke var tilgængelig på tidspunkterne for de påståede overtrædelser af hhv. 13. marts 2018 og 19. marts 2019.”

Ankenævnet udtaler:

Denne sag drejer sig om, hvorvidt Erhvervsstyrelsen under henvisning til § 21, stk. 3, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder har været berettiget til at nægte at genregistrere K K/S i styrelsens register.

Efter § 15 g, stk. 1, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder påhviler der en virksomhed omfattet af loven (bortset fra enkeltmandsvirksomheder) en pligt til at indhente oplysninger om virksomhedens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

I forarbejderne til bestemmelsen, jf. lovforslag nr. L 205 af 13. marts 2019, anføres i bemærkningerne bl.a.:

”Det følger af den gældende § 15 g, stk. 1, 1. pkt., i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, at virksomheden skal indhente oplysninger om virksomhedens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Det gældende stk. 1, 1. pkt., gennemfører artikel 30, stk. 1, 1. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv. Ændringen af artikel 30, stk. 1, 1. pkt., i 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen materielle ændringer i forhold til 4. hvidvaskdirektiv, idet der alene er tale om en præcisering af, at bestemmelsen omfatter selskaber og andre juridiske enheder etableret på et EU-medlemslands område. Det vil sige juridiske personer (selskaber, fonde og foreninger), der kan stiftes i henhold til dansk lovgivning.

Det foreslås i stk. 1, at virksomheder skal indhente oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Pligten for virksomheder med begrænset ansvar, interessentskaber og kommanditselskaber til at indhente oplysninger om virksomhedens reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder, indebærer konkret, at virksomheden skal identificere de reelle ejere, herunder foretage de nødvendige tiltag i forhold til at fastlægge identiteten af de reelle ejere. Pligten omfatter som minimum, hvad virksomheden ved eller burde vide. Heri ligger bl.a., at virksomheden har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis virksomheden bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i oplysningerne om virksomhedens reelle ejere. For at finde frem til, hvem der er virksomhedens reelle ejere, vil det være nødvendigt at fastlægge virksomhedens ejer- og kontrolstruktur.

...

Med indførelsen af kravet om, at virksomheder med begrænset ansvar, interessentskaber og kommanditselskaber skal indhente, opbevare, herunder i fornødent omfang opdatere oplysningerne, og registrere oplysninger om reelle ejere, blev virksomhederne omfattet af kend-dig-selv (know your self) procedurer, hvor virksomheden skal klarlægge sin egen ejer- og kontrolstruktur.

Virksomheder med begrænset ansvar, interessentskaber og kommanditselskaber skal således indhente de oplysninger, der er nødvendige for at kunne vurdere, hvem der er virksomhedens reelle ejere, herunder for at kunne dokumentere, hvad de har foretaget sig for at identificere de reelle ejere, både når det fører til identifikation af de reelle ejere, men også hvis de reelle ejere ikke kan identificeres. Herudover omfatter oplysningerne identitetsoplysninger om den reelle ejer (CPR-nummer eller udenlandsk identifikations-nummer, statsborgerskab m.v.) og oplysninger om arten og omfanget af den reelle ejers rettigheder, som selskabet skal registrere i Erhvervsstyrelsens it-system.”

Det følger af lovens § 15 g, stk. 5, at virksomheder skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om virksomheden reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør, og at virksomheden endvidere skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

§ 15 g, stk. 5, blev indsat ved lov nr. 554 af 7. maj 2019, og det fremgår af forarbejderne hertil, jf. lovforslag nr. L 205 af 13. marts 2019, at der med bestemmelsen ikke var tiltænkt materielle ændringer i forhold til den dagældende bestemmelse i § 15 g, stk. 2, 2. og 3. pkt., men alene en tydeliggørelse af den pligt, der allerede var gældende for virksomhederne. I bemærkningerne til bestemmelsen anføres endvidere bl.a.:

”Efter den gældende § 15 g, stk. 2, 2. pkt. og 3. pkt., i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder skal virksomheden opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Virksomheden skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Pligten til opbevaring af dokumentation for forsøg på identifikation af reelle ejere følger af definitionen på reelle ejere i 4. hvidvaskdirektiv, jf. direktivets artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii. Det fremgår af bestemmelsen, at de omfattede enheder skal opbevare oplysninger om de foranstaltninger, som de har truffet med henblik på at identificere reelle ejere.

Det foreslås i stk. 5, at virksomheder skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Det foreslås endvidere, at virksomheder skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Virksomhedens pligt til løbende at indhente og opdatere oplysninger om reelle ejere omfatter som minimum, hvad virksomheden ved eller burde vide. Heri ligger bl.a., at virksomheden har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis virksomheden bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i oplysninger om virksomhedens reelle ejere.

Det skal til enhver tid kunne dokumenteres, hvad virksomheden har gjort for at identificere sine reelle ejere. Kommer virksomheden frem til, at den ikke har reelle ejere, eller at virksomhedens reelle ejere ikke kan identificeres, skal dokumentation for, hvad virksomheden har gjort i sit forsøg på at identificere reelle ejere, ligeledes opbevares.

Den registrerede ledelse skal sikre, at virksomheden opbevarer dokumentation for de oplysninger, som virksomheden har indhentet om sine reelle eje- re, samt for alle identifikationsforsøg, dvs. dokumentation for, hvad virksomheden har foretaget sig for at identificere de reelle ejere, både når det fører til identifikation af de reelle ejere, men også hvis reelle ejere ikke kan identificeres.

Ophører virksomheden skal den senest registrerede ledelse sikre, at oplysningerne om og dokumentationen for undersøgelse af den eller de reelle eje- re kan fremskaffes 5 år efter ejerskabets ophør eller gennemførelsen af identifikationen.

...

Ejes en virksomheden indirekte af en reel ejer, er dokumentation for virksomhedens ejer- og kontrolstruktur en del af dokumentationen for, hvordan virksomheden er kommet frem til, at den pågældende person er virksomhedens reelle ejer. Som led heri kan indgå dokumentation for, at virksomheden har været i korrespondance med de juridiske personer, som ejer virksomheden direkte eller indirekte, med det formål, at identificere den eller de reelle ejere af virksomheden. Det kan eksempelvis være et telefonnotat eller en mailkorrespondance. Indhentes oplysninger om ejerforhold hos andre landes registrere, kan denne dokumentation (registreringsbevis) også indgå som dokumentation for de indhentede ejeroplysninger. Har virksomheden anmo- det rådgivere (danske eller udenlandske) om hjælp til at fremskaffe oplysninger om personer, der betragtes som virksomhedens reelle ejere, indgår dette også i den dokumentation, der skal opbevares. Det er dokumentation af ordregivende karakter, dvs. hvor virksomheden foretager en aktiv handling for at identificere dens reelle ejere.

Har virksomheden ingen reelle ejere, eller kan virksomheden ikke identificere den eller de reelle ejere, er dokumentation herfor ligeledes omfattet. Eftersom virksomheder kan variere i størrelse og kompleksitet, kan der være stor forskel på, hvor meget det er nødvendigt for den enkelte virksomhed at foretage sig, førend alle muligheder for at identificere de reelle ejere er ud- tømte. Det kan eksempelvis være dokumentation fra virksomhedens deltagerfortegnelse, der viser, at ingen fysiske personer ejer mere end 25 pct., under forudsætning af, at ingen personer kan kontrollere virksomheden ved hjælp af andre midler.

Har virksomheden eksempelvis forsøgt at indhente oplysninger om dens reelle ejere via andre landes registeroplysninger eller ved hjælp af rådgivere (danske såvel som udenlandske), skal dokumentation herfor gemmes uanset, at det ikke har ført til identifikation af virksomhedens reelle ejere.

Oplysningerne om reelle ejere og deres rettigheder skal være tilstrækkelige, nøjagtige og opdaterede, hvilket Erhvervsstyrelsen kan efterprøve ved kontrol, jf. § 15 c i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder. Efter denne bestemmelse kan Erhvervsstyrelsen til enhver tid rette henvendelse til an-

melder eller virksomheden med henblik på at få dokumenteret de registrerede oplysninger.”

Af § 21, stk. 1, nr. 5, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder følger, at et kommanditselskab kan slettes af Erhvervsstyrelsens register, hvis virksomheden ikke har opbevaret dokumentation for oplysningerne om virksomhedens reelle ejere eller virksomheden har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til lovens § 15 g.

Af lovbemærkningerne (L 110 af 5. februar 2020) til § 21 fremgår bl.a.:

”Efter den gældende § 12, stk. 1, i erhvervsvirksomhedsloven kan et kommanditselskab eller et interessentskab slettes af Erhvervsstyrelsens register, hvis de i nr. 1-5 opregnede forhold ikke er overholdt herunder bl.a. manglende rettidigt modtagelse af virksomhedens årsrapport eller undtagelseserklæring, hvis virksomheden ikke har registreret ledelse, eller hvis virksomheden ingen legale eller reelle ejere har registreret. Det følger af bestemmelsens stk. 2, 1. pkt., at viser det sig efter sletningen, at de forhold, der har ført til sletningen, ikke længere foreligger, kan interessentskabet eller kommanditselskabet anmode Erhvervsstyrelsen om at genregistrere virksomheden. Efter 2. pkt., kan Erhvervsstyrelsen fastsætte nærmere regler om genregistrering af de i stk. 1 nævnte virksomheder.

Det foreslås i § 21 i erhvervsvirksomhedsloven at fastsætte mulighederne for sletning af interessentskaber og kommanditselskaber fra Erhvervsstyrelsens register.

Den foreslåede bestemmelse viderefører dels den gældende § 12, og udvider dels adgangen til at kunne slette et kommanditselskab eller et interessentskab fra styrelsens register som følge af, at bestemmelsen ensrettes med den i lovforslagets § 3, nr. 18, foreslåede § 20 a om tvangsopløsning af virksomheder med begrænset ansvar.

Det foreslås i stk. 1, at Erhvervsstyrelsen kan slette interessentskaber og kommanditselskaber fra styrelsens register, hvis de opregnede forhold i nr. 1-10 ikke overholdes.

Bestemmelsen giver Erhvervsstyrelsen mulighed for at slette interessentskaber og kommanditselskaber fra styrelsens register, hvis et eller flere forhold ikke overholder lovens bestemmelser, herunder ikke er bragt i overensstemmelse med loven inden for den af styrelsen fastsatte frist, jf. det foreslåede stk. 2

...

I nr. 5 foreslås det, at et kommanditselskab eller et interessentskab kan slettes af Erhvervsstyrelsens register, hvis virksomheden ikke har opbevaret

dokumentation for oplysningerne om virksomhedens reelle ejere, eller virksomheden har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til erhvervsvirksomhedslovens § 15 g.

Den foreslåede bestemmelse viderefører den gældende § 12, stk. 1, nr. 3. Der er med den foreslåede nyaffattelse ingen ændringer i retstilstanden.

Kommanditselskaber og interessentskaber er forpligtet til at opbevare den dokumentation, som er indhentet om deres reelle ejere, jf. erhvervsvirksomhedslovens § 15 g, stk. 5. Opbevaringspligten omfatter ethvert forsøg på identifikation, dvs. både når selskabet identificerer deres reelle ejere, når selskabet konstaterer, at det ikke har reelle ejere, og når selskabet ikke kan identificere deres reelle ejere.

Oplysningerne om reelle ejere har til formål at skabe gennemsigtighed i ejerforhold, og kommanditselskaber og interessentskaber er forpligtet til at stille oplysningerne om deres reelle ejere til rådighed for SØIK og andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder anmoder herom. De skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere, og skal til enhver tid kunne dokumentere over for bl.a. SØIK og Erhvervsstyrelsen, hvad de har foretaget sig, samt hvilken identifikation de har foretaget af den reelle ejer.

Det foreslås på den baggrund, at Erhvervsstyrelsen kan træffe beslutning om at slette kommanditselskaber og interessentskaber fra styrelsens register, hvis virksomheden ikke har opbevaret den dokumentation, virksomheden er forpligtet til efter erhvervsvirksomhedslovens § 15 g, stk. 5. Det vil sige både når virksomheden intet har opbevaret, eller hvis dokumentationen er mangelfuld.

Kommanditselskaber og interessentskaber slettes fra Erhvervsstyrelsens register, hvis virksomheden ingen dokumentation har opbevaret om de indhentede oplysninger om deres reelle ejere eller om forsøg på identificeringen. For at det ikke skal være muligt at omgå opbevaringspligten ved alene at opbevare dele af den lovpligtige dokumentation, foreslås det, at en virksomhed ligeledes kan slettes fra styrelsens register, hvis det konstateres, at den opbevarede dokumentation er mangelfuld.

Der er tale om mangelfuld dokumentation, når en virksomhed ikke kan dokumentere, at virksomhedens reelle ejere er den eller de personer, som virksomheden har registreret, herunder oplysninger om det reelle ejerskab (art og omfang) i Erhvervsstyrelsens it-system.

Derudover vil det være udtryk for mangelfuld dokumentation, hvis en virksomhed har registreret, at den ikke har reelle ejere eller ikke kan identificere reelle ejere, og virksomheden ikke kan dokumentere, at den har udtømt alle rimelige identifikationsmuligheder for at identificere de reelle ejere. I dette tilfælde vil det ikke være tilstrækkeligt at notere, at den formodede reelle ejer ikke ønsker at give sig til kende, da virksomheden skal

forsøge at benytte alternative identifikationsmetoder til at bekræfte identiteten på den reelle ejer. Virksomhedens pligt til løbende at indhente og opdatere oplysninger om reelle ejere, omfatter som minimum hvad virksomheden ved eller burde vide. Heri ligger bl.a., at virksomheden har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis virksomheden bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i virksomhedens reelle ejere.

En beslutning om at slette en virksomhed fra Erhvervsstyrelsens register som følge af mangelfuld opbevaring af dokumentation for virksomhedens reelle ejere vil blive foretaget på baggrund en konkret vurdering fra sag til sag i forhold til rimelighed og proportionalitet. Det bemærkes desuden, at en virksomhed kan indbringe Erhvervsankenævnet i overensstemmelse med den foreslåede § 17 h, stk. 1, jf. lovforslagets § 3, nr. 13. Fristen for berigtigelse af forholdet eller sletning af virksomheden kan dog ikke indbringes for Erhvervsankenævnet.

I sager, hvor et kommanditselskab eller et interessentskab påtænkes slettet fra Erhvervsstyrelsens register, vil virksomheden på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at slette en virksomhed, få mulighed for at berigtige forholdet. Det vil sige virksomheden får mulighed for at foretage en fornyet indhentning af oplysninger om deres reelle ejere og opbevare dokumentation herfor, inden for en nærmere angivet frist, inden Erhvervsstyrelsen træffer beslutning om sletning af virksomheden fra styrelsens register. Berigtiger virksomheden forholdet inden for den angivne frist, vil virksomheden ikke blive slettet fra registeret. Finder berigtigelse ikke sted, slettes virksomheden. Virksomheden har herefter i visse tilfælde mulighed for at anmode om genregistrering af virksomheden, jf. den foreslåede stk. 3 og 4.

...

Det foreslås i stk. 3, 1. pkt., at viser det sig efter sletningen, at de forhold, der har ført til sletningen, ikke længere foreligger, kan interessentskabet eller kommanditselskabet anmode Erhvervsstyrelsen om at genregistrere virksomheden.

Dette medfører, at et interessentskab eller et kommanditselskab, som er blevet slettet af Erhvervsstyrelsens register, kan anmode om, at blive genregistreret, såfremt der er rettet op på det forhold, som medførte sletningen.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 12, stk. 2, 1. pkt.”

Erhvervsankenævnet finder efter en samlet, konkret vurdering, at K K/S med det fremlagte materiale ikke har påvist, at de forhold – manglende dokumentation for virksomhedens overholdelse af forpligtelserne efter lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 15 g, stk. 5, jf. stk. 1, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder –

der førte til sletning af virksomheden den 16. november 2020, ikke længere foreligger, jf. lovens § 21, stk. 3.

Ankenævnet bemærker herved, at K K/S – der ganske vist har fremskaffet information om og dokumentation for de aktuelle ejerforhold på tidspunktet for anmodningen om genregistrering – ikke har fremlagt oplysninger om grundlaget for den anmeldte ændring af ejerforholdet den 19. marts 2019. Det er efter det oplyste ved denne ændring to personer fra den oprindelige ejerkreds, der er fortsat i et andet ejerforhold, og der er ikke hos disse ejere søgt oplysning om eller dokumentation for, hvordan grundlaget for ændringen i ejerforholdet er oplyst og dokumenteret over for selskabet, hverken før eller i forbindelse med Erhvervsstyrelsens sagsbehandling af anmodningen om genregistrering. Nævnet finder det i den forbindelse ubetænkeligt at lægge til grund, at der fra de fortsat involverede ejere må være tilgået oplysninger til selskabet i forbindelse med selskabets registrering af ændring af ejerkredsen.

For så vidt angår den af klagers advokat indleverede erklæring fra N bemærker nævnet, at erklæringen vedrører ændringer gennemført i 2017. Efter det oplyste har selskabet og ejerne således helt undladt at overholde reglerne vedrørende identifikation af reelle ejere i perioden fra 2017 og frem til tidspunktet for anmodningen om genregistrering, ligesom der heller ikke ses gjort forsøg på at genskabe informationsgrundlaget for de ændringer i ejerforholdene, der er registreret siden 2017.

På den baggrund, og da de af klager i øvrigt fremførte synspunkter, herunder om Erhvervsstyrelsens sagsbehandling, ikke kan føre til en anden bedømmelse, finder ankenævnet, at K K/S med rette er nægtet genregistrering i Erhvervsstyrelsens register.

Ankenævnet stadfæster herefter Erhvervsstyrelsens afgørelse af 16. maj 2021.